

Kā ūdenī iekritis / As if it had fallen into water

Zaķu Jancis tuvējā dārzu veikalā bija nopircis burkānus un kāpostus. Ar savu iepirkumu somu uz pleciem mierīgi cilpoja pa ierasto meža taciņu uz māju. Lēkājot un apkārt skatoties nepamanīja, ka burkāni nejauši izslīd no somas.

To, ka burkānu vairs nav somā, Zaķu Jancis pamana tikai mājās, kad savu pirkumu liek uz galda. Domā, vai maz veikalā ielika somā. Tomēr atcerējās, ka ielika gan.

Steigšus metās meklēt pazaudētos burkānus. Pa taciņu skrēja un kļuva, bet burkānus tā arī neatrada. Tie bija kā ūdenī iekrituši.

Pēteris Ķepītis

Vecpiebalgas vidusskola, 4.klase

Divreiz vienā upē neiekāpsi./ *You won't get into same river twice.*

Lilija gribēja aiziet uz savu mīļāko vietu, mazo sērīti upītes krastā. Tur viņa devās bieži. Paprasījusi atļauju vecākiem meitene uzvilka peldkostīmu, paņēma dvieļus un devās uz upīti.

Krastā bija daži akmeņi. Lai iekļūtu ūdenī, bija jābūt uzmanīgai. Šoreiz Lilijai nepaveicās. Viņa priecājās par jauko dienu un nevērīgi šķērsoja akmeņu joslu. Paslīdēja kāja. Nokrita. Bija aizmirsusi, ka akmeņi ir slideni. Protams, ka sabijās un sasita un ieguva nelielu pušumu potītē. Tas tiešām bija sāpīgi. Klibodama devās mājup.

Māmiņa palīdzēja apsaitēt iegūto pušumu. Lilija centās atpūtināt sasisto kāju vairākas dienas.

Tomēr uz upīti peldēties meitene vēlējās doties. Sarunāja ar draudzeni Kitiju doties uz peldi. Lilija pa ceļam draudzenei izstāstīja savu neveiksmi.

Abas sāka spēlēt ūdens malā. Izdomāja, ka ūdens malu varētu atbrīvot no akmeņiem. Mazākos novietoja lielajiem apkārt. Atbrīvoja ieejas ceļu. Lilija savu kļūdu laboja, jo vairs nevarēja paklupt uz slidenajiem akmeņiem.

Estere Naprejenko

Vecpiebalgas vidusskola, 4.klase

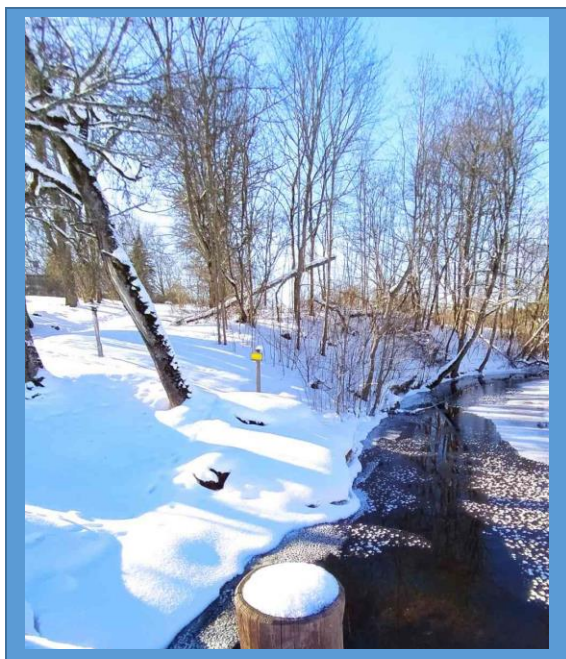
Ūdeni sietā nest. / To carry water in a sieve

Stāvu uz apsniguša, sarmaina tiltiņa. Visapkārt plašs, samtainis baltums, kurš savienojas ar debess gaišzilo krāsu, bet manu sajūsmu izraisa ūdens čaloņa un tā dzīvība. Tā ir dzīvība, kuru nevar satvert, noturēt un noķert.

Priecājos par kustīgumu, straujumu un reizēm lēnumu, kur katra urdziņa atrod ceļu. Tik viegli un plūstoši.

Ļoti gribu satvert un izjust uz mirkli saujā šo trauslumu, bet to jau nevar paturēt, jo aizbēg caur pirkstiem.

Ķeru, tveru, turu, bet nekā. Bet tā jau ir, nesaņemot ne traukā, ne sietā. Tas ir velti iztērēts laiks!

Krista Žeiba

Vecpiebalgas vidusskola, 5.klase

Ūdens smeļas mutē/ Water in the mouth

Pasaulei tagad ir grūtības ar piesārņojumu ūdenī, mežos un gaisā. Cilvēki neapdomīgi met atkritumus gan ūdenī, uz ielas, mežā un nesavāc aiz sevis.

Vasarā pie ezera var redzēt gadījumus, kad makšķernieki, lai ielaistu laivu ūdenī, ie brauc ar mašīnām tieši ezerā. Tas notiek vietās, kur ierīkotas peldvietas un peldas gan lieli, gan mazi. Nereti pēc tādām reizēm ūdenī paliek eļļas pleķi, kas piesārņo ezera ūdeni. Arī paši peldētāji dažkārt rīkojas neapdomīgi, jo dažreiz var redzēt cilvēkus, kas mazgā matus ezerā ar šampūnu. Šampūns nonākot ūdenī to piesārņo ar ķīmiskajām vielām. Atpūtnieki, kas atpūšas ezera krastā aiz sevis atstāj ļoti daudz un dažādus atkritumus. Bieži tie tiek iepūsti arī ūdenī.

Šādi rīkojoties cilvēki pakļauj briesmām gan sevi, gan dzīvās radības, kas dzīvo ūdenī un pie tā. Ir dzīvnieku sugas, kas nevar izdzīvot piesārņotā ūdenī, un tās pamazām izzūd. Viena no tādām sugām ir vēži, kuri dzīvo tikai tīrā ūdenī.

Briesmas rada arī ūdenī iepūstie atkritumi, jo tajos var sapīties mazie pīlēni vai gulbju mazuļi. Nereti cilvēkiem rodas alerģiskas reakcijas tieši pēc peldes šādā piesārņotā ūdenī.

Ir pienācis laiks, ka cilvēkiem „ūdens smeļas mutē”, jāsāk domāt, kā no šīs situācijas varētu izbēgt. Katra neapdomīga cilvēka rīcība var izraisīt neatgriezeniskas sekas klimata izmaiņās.

Ir sākusies globālā sasilšana, kurai Zeme jau ir pakļauta.

Ūdens smeļas mutē - frazeologismu izmanto, kad nonāk gandrīz nepārvaramās grūtības, no kurām ir grūti izbēgt, piemēram, pazūd no apdzīvotās vietas kāda dzīvnieku suga.

Annija Līna Berķe

Vecpiebalgas vidusskola, 5.klase

Jūtas kā būtu kāds, kurš var staigāt uz ūdens virsmas /

Feels like someone who can walk on the surface of water.

Dzīvoja saticīga ģimene, kura ļoti reti strīdējās. Kādu dienu dēls pārnāca mājās ar sekmju izrakstu. Mamma un tētis jau zināja, ka tieši šodien viņi varēs uzzināt dēla sekmes. Kad dēls ienāca mājas, durvīm jau viņu gaidīja vecāki. Mamma vaicāja:

„Kā tev šodien skolā gāja?”

Dēls atbildēja: „Normāli.”

„Izskaties noguris,” tētis sacīja, „vai viss ir kārtībā?” Dēls uztaisīja īgnu seju un uzbļāva: „Ko jūs vienmēr izturiet pret mani kā mazu bērnu? Man gāja normāli un viss! Lieciet man svētu mieru!”

Viņš aizgāja uz savu istabu un aizcirta durvis. Vecāki nekad viņu tādu nebija redzējuši.
„Uzvedas kā būtu kāds, kurš var staigāt uz ūdens virsmas!”

Skaidrojums: Uzvedas kā būtu kāds karalis, jūtas tā kā visu varētu.

Rūdolfs Rozmans

Vecpiebalgas vidusskola, 5.klase